

מ"ת 20/64703 - מדינת ישראל נגד מג'די אלגרגאו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 20-02-64703

בפני: כב' השופט אריאל אגו - סגן הנשיאה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיטוסי מפמ"ד

ה המבקש:

נגד
Meg'adi Elgragao ע"י ב"כ עו"ד אבניר שם

गंद

המשיב:

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ההחלטה כעת מתמקדת בשאלת קיום ראיותلقואורה.

כתב האישום, שהוגש נגד המשיב, הוא כתב אישום מתוקן ומأוחד, שהוכן לאחר מעצרו של המשיב, ביום 20/2/19. קדם לו - כתב אישום כנגד נאשם אחר בפרשה, להלן - הישאם, אשר נעצר עוד ביום 19/6. הישאם נעצר עד תום ההליכים בהחלטתי מיום 19/12/31. ההחלטה לעניין הראיותلقואורה לגבי הישאם ניתנה ביום 19/12/10 (מ"ת 19-11-19-41743). החלטה זו רלוונטית ומשמעותית גם כיום, לגבי הדיון של מג'די - המשיב כעת, והוא תוכנה "ההחלטה הישאם".

כתב האישום המאוחד עוסק, לפיך, בחלוקת של שני הנאים הנקובים בו, בפרשנה הנדונה, כאשר, הנאים 1 הוא הישאם ואילו הנאים 2 הוא מג'די - המשיב הנוכחי.

האירוע המפורט בכתב האישום, התרחש בבוקרו של יום 19.8.19. העבודות הנקבות, ככל שיוכחו, מבוססות כלפי שני הנאים, ובهم - המשיב, עבירות של **חבלה בכוונה מחמורה**, שלוש עבירות לפי סעיף 329(א)(1) של חוק העונשין - ככלمر כאשר נגרמה בפועל פצעה או חבלה חמורה לאדם, ועבירה של **חבלה בכוונה מחמורה** לפי סעיף 329(א)(2) - ככלמר - ניסיון לפגוע באדם בקליע או בנשק, וכן - **UBEIROT NASHK - נשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה, של החוק.

לפי כתב האישום, קשוו הנאים ושני אחרים, שאינם ידועים, לפגוע, בעזירת נשק, במתלוננים, שהם אחים משפחתיים אלגרגאו. באותו יום, 1.8.19, סמוך ל- 06:30, הקורסים הגיעו, באמצעות רכב מסוג קיה אל צומת חברת החשמל, מדרום לבאר שבע, כאשר המשיב נהג ברכב והישאם ישב לידיו. האחרים, האלמונים, ישבו מאחור. הישאם היה מצויד בנשק - רוביה M16 ומחסנית עם כדורים. המתلونנים הגיעו למקום ברכב טויטה והמתינו לאיסוף לעבודה. כאשר שניים מהמתلونנים ירדו מהרכב, נסעו לעברם הנאים ועצרו את הקיה בסמוך אליהם, הישאם הוציא את הרובה מהחולון והחל לירות לעבר שניים מהמתلونנים, אחד מהם - פרג'ל, נפגע ברגלו ובטנו ואחר - מחמד - נפגע ברגלו ושניהם נפלו

עמוד 1

על הקרקע מדיםמים. הישאם ירד מהקיה עם הנשק וכיון את הקנה אל ראשו של פרג'. נעים - אח נוסף שהיה במקום - ביקש לצלם את האירוע עם טלפון נייד, והישאם החל לירות לעבר רגלו, בעוד נעלט מהמקום. הישאם נכנס חזרה לרכב והמשיב החל להבריח את היושבים ברכב מהמקום, בנסיעה. מטלון נוסף מבן האחים - ראייד, החל לנסוע עם הטויטה אל עבר הקיה והתנשא בה בעוצמה, עד כי כריות האויר בקייה התנפחו. הישאם, המשיב, והאחרים, ברחו בנסעה אל עבר שטח עפר, וכשהתרחקו מעט, ירד, שוב, הישאם מהרכב והחל לירות לעבר ראייד, שעסוק בטיפול באחיו הפציעים. ראייד נפגע בירך ימין, ולאחר מכן הקורסים ברחו מהמקום, תוך שהמתלוננים ועובדיו אורח מזעיקים את כוחות ההצלה. כתוצאה מהירר, פרג' סבל מחמישה פצעי ירי, ואיברים פנימיים שלו נפגעו קשות, עד כי נדרש לטיפולים דחופים ומצלוי חיים, אושפץ ארוכות, ועודין מצוי בשיקום בבית לינשטיין. מחמד סג שני פצעי ירי ונגרם לו שבר פתוח עם ריסוק של שוק ימין. ראייד סבל מפצע שריטה בירך ימין.

הריאות לכוארה בעניינו של המשיב, דומות מאוד לאלה שביחס להישאם, כאשר, דגש מיוחד לגבי מושם על הרਆה הפורנית - דנ"א שלו על כרית האויר של הקיה. הריאות האחרות - זיהוי חד משמעי בידי המתלוננים ועדי הרਆה לתקנית. בנוסף על כך, כתעת, לאחר מעצרו של המשיב, עימותים עם חלק מהעדים, שבהם חזרו והтиיחו בו את זיהוי כנוג הקיה.

במישור הראייתי זהה, של עדי הזיהוי, אביה כתעת, ושל זהות ההודעות הרלוונטיות מתיק החקירה, את שנאמר בהחלטת הישאם לנדון, ובזו הלשון (מקום שבו מוזכר "אםג'ד", אין חולק שמדובר באותו אדם - מג'די, המשיב הנוכחי):

"הריאות לכוארה, בהינתן השלב הנוכחי, מזקקות, ואני מקבל, שנקדות מסוימות, שהסנגור ניסה לתארן כ"כרוסום", נושאות משקל משמעותי. מדובר על עדי הראייה הישירים, שמצוים את המשיב באופן ודאי, ומקרים אותו היטב. להמחשה - הפגיעה הקשה פרג', עדות מ- 26.8.19, שנגבתה בבית-החולמים, לאחר שב להכרתו, מגדיר את זיהוי המשיב ואת זיהויו של אםג'ד, בתור הנגה, בוודאות של "מאתיים אחוז", מדובר על זיהוי מטוח עשרה מטר ועל היכרות עמוקה של השניים מהם בני דודיו. מוחמד, עדות שנגבתה בבית-החולמים, ביום האירוע, מזהה את המשיב בוודאות. ראייד, שעודתו נגבתה פחות משעה אחרי האירוע, מזהה את המשיב ואת אםג'ד, בתיאורים דומים לחלווטין, לאלה של העדים האחרים.

마וחר, שמדובר על קרבה משפחתית מסוימת בין כל המעורבים, וקיים רקע של סכסוך מסוים, שאין צורך כרגע להיכנס לפרטיו, ברור, שעולה המחלוקת, שמא, מדובר בעילה מتوزמת ומתואמת. לשם כך, ביקשתי לבדוק מהי ההזדמנות הראשונה שבה עלו שמות שני המעורבים המזוהים - המשיב ואםג'ד. מתברר שרסת"ל טארק חמיסה הוזעק למקום מיד עם קבלת הדיווח במשטרה על האירוע, ובדו"ח פועלה שמוудו סמור ל- 06:49, הוא תישאל את חליל אלג'רג'ואי, עד ראייה לאירועים, וכבר אז, כשהדברים טריים ו"חמים" לחלווטין, הוא מספר על מעורבותם של המשיב ושל אםג'ד ומוסר פרטים, המתישבים עם שאר עדויות הראייה. הסבירות לכך, שבאותן דקות ספורות, בעוד הפגיעה מטופלים בשטח או מפונים בהילוט לבתי החולמים, בוצע תיאום עדויות ובידי עילה בידי מספר רב של עדים, כולל הנפגעים, היא סבירות נמוכה עד אפסית.

מצאים פורנזים קורזים בין אםג'ד לבין רכב הקיה, שנפתח כאשר כריות האויר שלו פתוחות, ויש בו פגיעות המתאימות לתיאור ניגוח הרכב זהה בידי הטויטה של ראייד. אםג'ד טרם נעצר. בזיהירות המתחייבת מכך, ואני עוסקים כרגע רק במשיב "שלנו", די לומר, ששירות אםג'ד מהיבטrai ראייתי אובייקטיבי, לתקנית, היא מחזקת

ומגבירת מהימנות, ביחס לכל העדים, אשר מזכירים כולם, בנסיבות אחת, את אמג'ד ואת הישם - המשיב".

כאמור - לאחר מעצר המשיב, נערכו עימותים עם עדי ראייה. מטעם הטיח בו, בעימות מיום 20/02/23, כי הוא הנג במכונית, כאשר הישם ירה ברובה, וכי הוא בטוח בכך ב- 100%, וראה זאת במו עיניו. המשיב טען שמדובר בשקר. פרג', בעימות מאותו יום, חזר על אותן דברים בדיקוק, ושב אף הוא לצין כי מדובר בזיהוי של 100%, כשהמשיב טוען שהוא משקר. ראייד, בו ביום, סיפר על נဟגת המשיב ברכב הקיה, בעת שהישם מבצע הירי, והוא זה ש"נכנס" בהם עם רכבו. גם עד זה מדובר על 100% ודאות בזיהוי, והמשיב, שוב, עומד על כך שמדובר בשקר.

פרט להאשמה העדים בעילה ובשקר, אין בידי המשיב אלבי מבוסס, בראשות חיצונית, למעשה באותו בוקר, מלבד עמידתו על כר, שישן בבית והתעורר, רק לאחר אירוע הירי, למשמע רעש בחוץ ושיחות של בני המשפחה על התקראת שהתרחשה.

אשר לראייה הפורנזית - זיהוי חומר ביולוגי החשוד כרוק, שנמצא על קרית האויר שמל מושב הנהג בקיה, כחומר ביולוגי של המשיב, לפי בדיקת דנ"א - הרי, לצד טענות מסוימות של הסגנור, אשר בוואדי יבדקו בהילך העיקרי, אך אין קרייטיות בשלב זה (למשל - האם מדובר ברוק או אולי בזיהה בלבד) קיימים גרסה והסביר של המשיב, אשר, בהקשר השלב הנוכחי, אינם מאד משכנעים. הוא טען, כי התעורר למשמע רעש בבוקר, סיפרו לו שהיה ירי ואנשי נפצעו, וכי ראה את רכב הקיה תקוע בשטח, ואנשים דוחפים אותו, והוא רק עזר להם, משומם שהרכב סגר את הדרך. הוא סיע בcker, שדחף מהדלת של הנהג, יחד עם עוד אנשים. הרכב היה מרוחק כחצי קילומטר מביתו, והוא נזעק למקום כדי לעוזר ולדחוף אותו. מגרסתו, לא ברור, מודיעו טרח והלן 500 מטר מהבית כדי לסייע בהזוזת הרכב, כשהיו אנשים רבים נוכחים, והוא עצמו אינו קשור כלשהו למכוון או להתרחשויות אחרות שבסביבה. גרסתו בוואדי עוד תלובן, אר, בר, שאין בה לאין את הקשר הניסبيתי, המשכנעلقארה, העולה מתוך העובדות, הדוי וודאות, בדבר ניגוח הקיה בידי רכב הטויזה ופתיחה קרית האויר, בין הימצא חומר ביולוגי, החשוד כרוק, שזהה לדגימה שנלקחה מגופו של המשיב, על גבי קרית האויר שמל מושב הנהג.

בכל הצורך לקיום ראיות לכארה כנגד המשיב, בטור נהג רכב הקיה, בעת האירוע הנדון - השילוב של עדי ראייה נחרצים, יחד עם הראייה הפורנזית דנן, מייצר מסה ממשמעותית וברורה, שיש בה להביא למסקנה בדבר קיום ראיות לכארה די הצורך. יעיר, שאינו מתעלם מטענת המדינה, ולפיה, יש משקל גם למה שנזהה כבירה ממושכת של המשיב והתחמקות מחקירה, לאורך חדשים ארוכים, עד למעצרו, אלא, שחשיבות נקודה זו היא יותר לגבי שלב המשך, של בחינת היתכנות חלופה כלשהי, ובזיהה לעילות המעצר השונות.

בשלב זה, קבועתי, אפוא, הינה, שיש ראיות לכארה, שאין מכורסמות, ושמשלן ממשמעותי, להוכחת חלקו של המשיב באירוע מושא כתוב האישום.

אין מחלוקת, על קיומ עילית מעצר סטטוטורית של מסוכנות בכגן דא, כאמור - המדינה טוענת גם לנפקות מה שהיא מגדרה כתחמקות המשיב מחקירה, והימצאו בברירה ממושכת.

לכן - דין המשך והטعنות שאשמעו, ככל שאין הסכמות אחירות בין הצדדים, יתמקד בשאלת חלופה אפשרית כלשהי
למעצר ממש, במקרה הנדון.

ניתנה היום, כ' אדר
תש"פ, 16 ממרץ 2020
בನוכחות הצדדים.
אריאל אגנו, סגן
הנשיאה